

UOHSX005PLBQ

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R207/2013/VZ-7352/2014/310/MLr

Brno 7. dubna 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 16. 7. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 17. 7. 2013, zadavatelem –

- **Českou republikou – Českou správou sociálního zabezpečení**, IČ 00006963, se sídlem Křížová 25, 225 05 Praha 5,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-12304/2013/521/VTe ze dne 1. 7. 2013 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Výběr poskytovatele překladatelských služeb pro Českou správu sociálního zabezpečení**“ zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, jehož oznámení bylo do informačního systému o veřejných zakázkách odesláno dne 28. 3. 2012 a uveřejněno dne 2. 4. 2012 pod evidenčním číslem 212582, a jehož dalším účastníkem je navrhovatel –

- obchodní společnost **Moudrý překlad, s.r.o.**, IČ 27156052, se sídlem Václavské náměstí 1/846, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 15. 11. 2012 JUDr. Kristýnou Oberfalcerovou, DEA, DESS, advokátkou, se sídlem Šibenička 247, 251 64 Mnichovice,

a jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč –

- **Ing. Milan Havlín**, podnikatel, IČ 12599522, s místem podnikání Na příkopě 988/31, 110 00 Praha 1 – Staré Město,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 5 citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-12304/2013/521/VTe ze dne 1. 7. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním citovaného zákona, obdržel dne 13. 12. 2012 návrh ze dne 10. 12. 2012 obchodní společnosti Moudrý překlad, s.r.o., IČ 27156052, se sídlem Václavské náměstí 1/846, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“), na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů veřejného zadavatele – České republiky – České správy sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem Křížová 25, 225 05 Praha 5 (dále jen „zadavatel“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Výběr poskytovatele překladatelských služeb pro Českou správu sociálního zabezpečení“ (dále jen „veřejná zakázka“) v otevřeném zadávacím řízení dle ustanovení § 27 zákona, jehož oznámení bylo do informačního systému o veřejných zakázkách odesláno dne 28. 3. 2012 a uveřejněno dne 2. 4. 2012 pod evidenčním číslem 212582. Navrhovatel se podaným návrhem domáhá, aby Úřad zrušil rozhodnutí o výběru nejhodnější nabídky.
2. Úřad ve správním řízení zjistil následující rozhodné skutkové okolnosti týkající se zadávacích podmínek veřejné zakázky. Dle čl. III. zadávací dokumentace předmětem veřejné zakázky je rámcová smlouva na poskytování překladatelských služeb, přičemž *„celkový předpokládaný objem veřejné zakázky za celou dobu její platnosti stanovil zadavatel cca na 24 000 normostran“*. Dle čl. 3 zadávací dokumentace zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky tak, že překladatelské služby požaduje *„pro následující kategorie jazyků a oblasti specializace:*
  - a) *písemné překlady odborných textů z oblasti sociálního zabezpečení z jazyků států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarska a států, se kterými má ČSSZ uzavřeny bilaterální smlouvy (příp. států, v nichž žijí žadatelé o český důchod), do českého jazyka a naopak jako např. angličtina, němčina, francouzština, italština, španělština, slovenština, polština, ruština, ukrajinština; dále z a do méně běžných jazyků jako např. bulharština, finština, holandština, chorvatština, maďarština, rumunština,*

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení.

řečtina, slovinština, srbština, švédština, dánština, norština; a překlady z a do nestandardních jazyků (makedonština, litevština, estonština, lotyština) a dále do dalších jazyků dle aktuálních potřeb zadavatele;

- b) písemné překlady lékařské dokumentace z jazyků států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarska a států, se kterými má ČSSZ uzavřeny bilaterální smlouvy (příp. států, v nichž žijí žadatelé o český důchod) do českého jazyka a naopak;*
- c) písemné překlady právních předpisů Evropských společenství a významných dokumentů pro potřeby ústředí ČSSZ (např. výroční zprávy, zprávy o činnosti, webové stránky) z a do anglického, německého, francouzského a ruského jazyka;*
- d) písemné překlady odborných textů z oblasti IT z a do anglického, německého, francouzského případně ruského jazyka;*
- e) korektury a revize rodilým mluvčím, notářské a soudní ověřování překladů;*
- f) závěrečné předtiskové korektury u letáků, propagačních materiálů, webových stránek, výroční zprávy apod.;*
- g) u takových překladů jako je např. výroční zpráva, webové stránky, letáky atd. bude zajištěna kontrola rodilým mluvčím ve všech jazykových mutacích“.*

3. Dle čl. VIII. zadávací dokumentace zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium pro zadání veřejné zakázky ekonomickou výhodnost nabídky a stanovil jako dílčí hodnotící kritérium nabídkovou cenu s váhou kritéria 70 % a kvalitu překladů s váhou 30 %. Zadavatel stanovil, že v rámci dílčího hodnotící kritéria „Nabídková cena“ bude hodnocena:

„Cena za překlad 1 normostrany z běžného evropského jazyka do ČJ“ s váhou 15 %,

„Cena za překlad 1 normostrany z méně běžného evropského jazyka do ČJ“ s váhou 15 %,

„Cena za překlad 1 normostrany z nestandardního jazyka do ČJ“ s váhou 15 %,

„Cena za překlad 1 normostrany z ČJ do běžného evropského jazyka“ s váhou 15 %,

„Cena za jazykovou korekturu 1 normostrany anglického, německého, francouzského nebo ruského jazyka vyhotovené uchazečem“ s váhou 5 %,

„Cena za překlad 1 normostrany z běžného jazyka do ČJ se soudním ověřením“ s váhou 10 %,

„Cena za překlad 1 normostrany z ČJ do běžného jazyka se soudním ověřením“ s váhou 10 %,

„Cena za expresní vyhotovení 1 normostrany textu (do 2. dne, tj. cca 24 hod.)“ s váhou 5 %,

„Cena za 1 normostrany předtiskové korektury – cizí jazyk“ s váhou 5 %,

„Cena za 1 normostranu předtiskové korektury – český jazyk“ s váhou 5 %.

4. V rámci dílčího hodnotící kritéria „Kvalita překladů“ zadavatel stanovil, že bude hodnocena „Úroveň překladu vzorového textu z německého do ČJ“ s váhou 50 % a „Úroveň překladu vzorového textu z polského do ČJ“ s váhou 50 %.

5. Úřad konstatoval, že zadavatel dne 17. 5. 2012 ustanovil hodnotící komisi, jejímiž členy jmenoval JUDr. Jitku Konopáskovou, Mgr. Evu Beyerlovou, JUDr. Lenku Hubkovou, JUDr. Jana Páva a Mgr. Martina Blažka. Úřad zjistil, že JUDr. Jitka Konopásková složila státní všeobecnou zkoušku z německého a anglického jazyka a má 11 letou praxi v oblasti

implementace evropských nařízení a provádění mezinárodní agendy, včetně řízení a metodiky pro oblast překladů, dále, že Mgr. Eva Beyerlová je vysokoškolsky vzdělána v oboru filologie českého a francouzského jazyka a má 9 letou praxi na pozici metodika překladů a dokumentace. Úřad ve vztahu k odbornosti dalších členů hodnotící komise zjistil, že JUDr. Lenka Hubková je vysokoškolsky vzdělána v oboru právo a složila státní všeobecnou zkoušku z anglického a německého jazyka, a dále v případě JUDr. Jana Páva učinil skutkové zjištění, že jmenovaný je vysokoškolsky vzdělán v magisterském oboru právo a absolvoval doktorandský studijní program teoretické právní vědy, má 10 letou praxi u zadavatele na pozici právník mezinárodněprávního oddělení s velice častou prací s cizojazyčnými dokumenty. V případě Mgr. Martina Blažka Úřad zjistil, že má vysokoškolské vzdělání v oboru právo, od května 2011 se u zadavatele zabývá výhradně zadáváním veřejných zakázek. JUDr. Jaroslav Kout, náhradník posledně jmenovaného člena hodnotící komise, který se účastnil také většiny jednání hodnotící komise, je vysokoškolsky vzdělán v oboru právo, od dubna 2005 je jeho převažující činností u zadavatele zadávání veřejných zakázek.

6. Úřad učinil ve vztahu k hodnocení nabídek zadavatelem následující skutková zjištění. Dle protokolu otevírání obálek s nabídkami ze dne 31. 5. 2012 zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání nabídek celkem 7 nabídek, přičemž všechny nabídky vyhověly kontrole úplnosti dle ustanovení § 71 odst. 8 zákona. Dle protokolu z jednání hodnotící komise ze dne 16. 7. 2012, ze dne 25. 7. 2012, ze dne 11. 9. 2012, ze dne 15. 10. 2012 a ze dne 1. 11. 2012 hodnotící komise doporučila zadavateli uzavřít rámcovou smlouvu s uchazečem Ing. Milanem Havlínem, podnikatelem, IČ 12599522, s místem podnikání Na příkopě 988/31, 110 00 Praha 1 – Staré Město (dále jen „**vybraný uchazeč**“), který obdržel při hodnocení své nabídky hodnotící komisí 66,72 bodů, přičemž navrhovatel se umístil po hodnocení hodnotící komisí jako druhý v pořadí s 63,74 body. Zadavatel rozhodl o výběru nejhodnější nabídky, kterou je nabídka vybraného uchazeče; navrhovatel obdržel oznámení zadavatele o výběru nejhodnější nabídky dne 7. 11. 2012.
7. Úřad dále zjistil, že dne 22. 11. 2012 obdržel zadavatel námítky navrhovatele proti hodnocení nabídek a proti oznámení o výběru nejhodnější nabídky. Zadavatel rozhodnutím ze dne 27. 11. 2012 námítkám navrhovatele nevyhověl; toto rozhodnutí zadavatele bylo navrhovateli doručeno dne 3. 12. 2012.
8. Navrhovatel uplatnil dne 13. 12. 2012 u Úřadu návrh na zahájení správního řízení a současně návrh na nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu. Stejnopis návrhu navrhovatel doručil zadavateli rovněž dne 13. 12. 2012.
9. Navrhovatel v návrhu brojí proti tomu, že zadavatel nesprávně a v rozporu se zákonem hodnotil nabídky. Dle navrhovatele někteří členové hodnotící komise nebyli schopni ohodnotit dle hodnotících kritérií kvalitu překladů. Navrhovatel dále uvedl, že členem hodnotící komise byla podjatá osoba, a to JUDr. Konopásková, kterou spojuje osobní poměr k uchazeči o veřejnou zakázku – společnosti Artlingua, a.s., IČ 00298638, se sídlem Za Poříčskou bránou 365/21, 186 00 Praha 8 (dále jen „**Artlingua, a.s.**“). Navrhovatel namítá, že součástí jeho nabídky byly překlady z německého a z polského jazyka; čtyři členové hodnotící komise ohodnotili kvalitu překladu z polského jazyka 0 body, zatímco jeden člen hodnotící komise ohodnotil nabídku navrhovatele v tomto hodnotícím kritériu 100 body. Navrhovatel uvádí, že „*hodnotící komise zrušila v rámci hodnocení nabídek některá kritéria, a to kritéria, která by vedla ke zvýšení počtu bodů navrhovatele a k jeho*

vítězství“. Navrhovatel dále konstatuje, že přestože někteří uchazeči uvedli nulovou cenu v jednotlivých kritériích, zadavatel takové uchazeče nevyločil, a dále, že přestože někteří uchazeči „*uvedli v rámci některých kritérií mimořádně nízkou nabídkovou cenu, zadavatel se tímto aspektem vůbec nezabýval*“.

10. Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-156/2013/521/GSt ze dne 4. 1. 2013 oznámil zadavateli, navrhovateli a vybranému uchazeči, že dne 13. 12. 2012 bylo zahájeno správní řízení, jehož předmět je vymezen obsahem návrhu navrhovatele. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-220/2013/521/GSt ze dne 4. 1. 2013 nařídil zadavateli předběžné opatření spočívající v zákazu uzavřít smlouvu.
11. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-157/2013/521/GSt ze dne 4. 1. 2013 určil účastníkům lhůtu do 18. 1. 2013, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko; Úřad dále určil lhůtu do 21. 1. 2013, ve které byli účastníci oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-475/2013/521/VTe ze dne 24. 1. 2013 určil účastníkům lhůtu do 5. 2. 2013, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko; Úřad dále určil lhůtu do 7. 2. 2013, ve které byli účastníci oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

II. Napadené rozhodnutí

12. Úřad po posouzení toho, co vyšlo ve správním řízení najevo, vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-12304/2013/521/VTe ze dne 1. 7. 2013 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
13. Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl, že zadavatel nedostal při zadávání veřejné zakázky povinnosti uložené ustanovením § 74 odst. 3 zákona tím, že neustanovil hodnotící komisi tak, aby alespoň jedna třetina členů hodnotící komise disponovala příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, ačkoliv to bylo odůvodněno předmětem veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
14. Úřad výrok I. napadeného rozhodnutí odůvodnil tak, že ve smyslu ustanovení § 74 odst. 3 zákona nutnost zajistit příslušnou odbornost hodnotící komise nastává v případě, kdy předmětem veřejné zakázky jsou natolik specifické činnosti, že k řádnému posouzení a hodnocení nabídek je třeba odborného vzdělání, nebo praxe v oboru přímo souvisejícím s činnostmi prováděnými při realizaci veřejné zakázky. Dle závěru Úřadu „*taková potřeba je nutností například v případě veřejných zakázek na výběr poskytovatele překladatelských služeb, kde je třeba posoudit nabídky z hlediska kvality překladu*“. Úřad zjištěný stav věci posoudil tak, že v daném případě se jedná o nutnost posoudit kvalitu překladu vzorového textu z německého a polského jazyka do jazyka českého, z čehož dle Úřadu plyne, že je nezbytné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka a byla tak po odborné stránce způsobilá hodnotit dílčí hodnotící kritéria „*Úroveň překladu vzorového textu z německého do českého jazyka*“ a „*Úroveň překladu vzorového textu z polského do českého jazyka*“.
15. Úřad posoudil, že „*pouze dva členové hodnotící komise prokázali znalost německého jazyka a to formou státní jazykové zkoušky z tohoto jazyka (JUDr. Jitka Konopásková*

a JUDr. Lenka Hubková)“, a uzavřel, že znalost polského jazyka neprokázal žádný z členů hodnotící komise, ačkoliv hodnotící komise hodnotila také úroveň překladu vzorového textu z polského do českého jazyka. Úřad v odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí rovněž předestřel své právní hodnocení zjištěného stavu věci tak, že „je také otázkou zda znalost vyplývající z všeobecné jazykové zkoušky je možné považovat za dostačující v případě hodnocení úrovně překladů z hlediska jeho věcné, jazykové a především terminologické správnosti a srozumitelnosti, neboť (...) bude hodnoceno také použití odborné terminologie z oblasti sociálního zabezpečení Evropské unie a rovněž zdravotnictví (lékařské zprávy)“.

16. K argumentu zadavatele, že hodnotící komise si dle ustanovení § 76 odst. 2 zákona pro posouzení přizvala poradce, kteří o jednotlivých překladech vypracovali odborné posudky a jednotliví členové hodnotící komise je následně využili ke své práci, Úřad uvedl, že to na zákonném požadavku příslušné odborné způsobilosti členů hodnotící komise nic nemění. Úřad dále uvedl, že je nutné, aby samotní členové hodnotící komise disponovali příslušnou odborností a mohli tak adekvátně posoudit jak nabídky, tak znalecké posudky vypracované přizvanými poradci, přestože si hodnotící komise přizve pro posouzení nabídek poradce.
17. Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí zrušil s odkazem na ustanovení § 118 odst. 1 zákona rozhodnutí zadavatele o ustavení hodnotící komise ze dne 17. 5. 2012, úkony hodnotící komise spojené s posouzením a hodnocením nabídek, které byly zdokumentovány v protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 16. 7. 2012, 25. 7. 2012, 11. 9. 2012, 15. 10. 2012 a 1. 11. 2012, v protokolu o posouzení kvalifikace a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, a dále Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 7. 11. 2012 o výběru nevhodnější nabídky.
18. Výrok II. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tak, že rozhodl o zrušení rozhodnutí zadavatele o ustanovení hodnotící komise ze dne 17. 5. 2012, neboť zadavatel porušil ustanovení § 74 odst. 3 zákona tím, že neustanovil hodnotící komisi tak, aby alespoň jedna třetina jejich členů disponovala příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, ačkoliv to bylo odůvodněno jejím předmětem. Úřad v odůvodnění rozhodnutí dále uvedl, že zrušil úkony hodnotící komise spojené s posouzením a hodnocením nabídek, které byly zdokumentovány v protokolech o jednání hodnotící komise ze dne 16. 7. 2012, ze dne 25. 7. 2012, ze dne 11. 9. 2012, ze dne 15. 10. 2012 a ze dne 1. 11. 2012, v protokolu o posouzení kvalifikace a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, a o zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 7. 11. 2012 o výběru nevhodnější nabídky, protože hodnotící komise nebyla oprávněna činit úkony v rámci posouzení a hodnocení nabídek.
19. Úřad ve výroku III. napadeného rozhodnutí uložil s odkazem na ustanovení § 119 odst. 2 zákona a s odkazem na ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonu zadavatele pro účely zákona, zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

III. Námitky rozkladu

20. Zadavatel doručil Úřadu dne 17. 7. 2013 rozklad ze dne 16. 7. 2013 proti napadenému rozhodnutí; ze správního spisu vyplývá, že zadavateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 2. 7. 2013. Zadavatel tedy uplatnil rozklad v zákonné lhůtě.

21. Zadavatel rozkladem brojí proti napadenému rozhodnutí v rozsahu výroku II. a III., a domáhá se, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí ve výroku II. a III. zrušil.
22. Zadavatel podaný rozklad odůvodňuje tak, že Úřad nevyhodnotil správně všechny okolnosti daného případu, zejména nepřihlédl k předmětu veřejné zakázky a s tím souvisejícímu specifickému postavení zadavatele, který jako jediný orgán státní správy vykonává specifické funkce dle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení**“). Zadavatel uvádí, že vzhledem k předmětu veřejné zakázky, který je na jedné straně poměrně široký (překladatelské služby z oblasti sociálního zabezpečení, překlady právních předpisů ES, překlady odborných textů z oblasti IT, soudně ověřené překlady, překlady propagačních materiálů), a na druhé straně jeho podstatná část (překlady zdravotnické dokumentace) velmi úzce odborně specifická, zvolil jako hodnotící kritérium hodnocení překladů těch textů a v jazycích, jež se vyskytují v praxi nejčastěji.
23. Zadavatel konstatuje, že ustanovení § 74 odst. 3 zákona nespécifikuje příslušnou odbornost členů hodnotící komise; citované ustanovení zákona pouze stanoví, že odbornost alespoň jedné třetiny členů hodnotící komise se vztahuje k předmětu veřejné zakázky. Zadavatel uvádí, že hodnotící komise sestavená z odborníků s odpovídajícím vysokoškolským vzděláním z oboru práva a filologie, s dlouholetou detailní znalostí problematiky, s velmi dobrými znalostmi jazyků a především potřeb zadavatele splňuje kritéria odbornosti na dostačující úrovni, zvláště když tato hodnotící komise je doplněna o externí překladatele pro posouzení lingvistického hlediska.
24. Zadavatel uvádí, že příslušná odbornost ve vztahu k předmětu této veřejné zakázky je splněna, a to nikoliv erudicí v překladatelské oblasti, ale zejména znalostí věcné problematiky, jež má být přeložena, a mnoholetými zkušenostmi s možnými pochybeními při překladu. Dle zadavatele ustanovená hodnotící komise výše uvedené nade vší pochybnost splňuje, protože čtyři členové hodnotící komise jsou členy mezinárodněprávních útvarů zadavatele. Dle zadavatele pro účely předmětu veřejné zakázky je rozhodující správnost překladu s ohledem na úkoly, které je zadavatel povinen plnit a pro které jsou překlady požadovány; překládání lékařských zpráv, zdravotnické dokumentace je specifická dovednost, kterou ovládá jen několik specializovaných odborníků, kteří svoji praxi a dovednosti získali především překladatelskou činností pro zadavatele nebo prostřednictvím překladatelských agentur. Zadavatel dále uvádí, že z tohoto důvodu zadavatel *„našel za pomoci pracovníků Ústavu translologie FF UK dva zkušené externí překladatele pro posouzení daného překladu z lingvistického hlediska, tj. z hlediska úplnosti, užití terminologie, gramatiky a stylistiky. Na základě těchto posudků poté hodnotící komise opět anonymně a nezávisle, číselně ohodnotila kvalitu jednotlivých překladů tak, aby toto hodnocení odráželo potřeby Zadavatele“*. Zadavatel je přesvědčen, že je nemožné vyhovět požadavku, aby nejméně jedna třetina členů hodnotící komise měla příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky v rozsahu, který uvádí Úřad, a současně v rozsahu předmětu veřejné zakázky.
25. Zadavatel dále poukazuje na to, že *„v případě, který zmiňuje Moudrý překlad, s. r. o. [pozn. předsedy Úřadu: navrhovatel] (...) došlo u překladu k fatální chybě, která celkově z lingvistického pohledu není zásadní, ale je zásadní z pohledu Zadavatele, neboť díky ní by klient nezískal nárok na invalidní důchod“*. Dle zadavatele takovou okolnost by osoba

s výhradně lingvistickým vzděláním jako takovým, které uvádí v odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad, nemohla vyhodnotit, protože jí chybí odbornost v oblasti práva sociálního zabezpečení. Zadavatel dále uvádí, že „*proto čtyři z pěti členů hodnotící komise daný překlad hodnotili jako zcela nevyhovující (0 bodů). Jediný člen hodnotící komise, který byl jejím členem jako odborník na veřejné zakázky (...) hodnotil všechny překlady stejně, tj. 100 body – ale tímto způsobem hodnotil všechny překlady tak, aby nepoškodil žádného uchazeče*“.

26. Zadavatel konstatuje, že hodnotící komise postupovala tak, že v souladu s ustanovením § 76 odst. 2 zákona přizvala k posouzení nabídek poradce, kteří byli odborníky po stránce lingvistické, a na základě jejich posouzení nabídky z jazykového hlediska hodnotila hodnotící komise nabídky s ohledem na znalost věcné problematiky. Zadavatel uvádí, že kvalita překladů je v této veřejné zakázce zásadní, přičemž při hodnocení nabídek dle jiných dílčích hodnotících kritérií by nebyl schopen zajistit kvalitní překlady a v důsledku toho ani své služby v kvalitě a rozsahu požadovaném právními předpisy.

IV. Řízení o rozkladu

27. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), předal správní spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu.
28. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S741/2012/VZ-13554/2013/521/VSt ze dne 18. 7. 2013 určil navrhovateli a vybranému uchazeči lhůtu pět dnů, ve které byli oprávněni vyjádřit se k rozkladu zadavatele. Úřad obdržel ve lhůtě vyjádření navrhovatele ze dne 24. 7. 2013, ve kterém navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zadavatele zamítl. Navrhovatel rovněž v tomto vyjádření navrhuje, aby Úřad postup zadavatele týkající se zadávání veřejných zakázek na překladatelské služby společnosti Artlingua, a.s. prověřil z moci úřední, neboť zadavatel jmenované společnosti zadává veřejné zakázky na překladatelské služby opakovaně a bez zadávacího řízení.
29. Navrhovatel uvádí, že se plně ztotožňuje s odůvodněním Úřadu, podle kterého nutnost zajistit příslušnou odbornost hodnotící komise nastává v případě, kdy předmětem veřejné zakázky jsou natolik specifické činnosti, že k řádnému posouzení a hodnocení nabídek je třeba odborného vzdělání nebo praxe v oboru přímo souvisejícím s činnostmi prováděnými při realizaci veřejné zakázky. Znalost polského jazyka přitom dle navrhovatele neprokázal žádný z členů hodnotící komise. Navrhovatel uvádí, že úroveň všeobecné jazykové zkoušky není pro hodnocení úrovně překladů z hlediska jeho věcné, jazykové a především terminologické správnosti a srozumitelnosti dostačující. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že zadavatel mohl například jmenovat jako členy hodnotící komise odborníky z více oblastí, nicméně s ohledem na předmět veřejné zakázky měl zadavatel zohlednit nutnost odbornosti v oblasti překladatelství.
30. Navrhovatel konstatuje, že povinnost příslušné odborné způsobilosti, kterou zákon stanovil pro členy hodnotící komise, není možné delegovat na přizvané poradce hodnotící komise ve smyslu ustanovení § 76 odst. 2 zákona. Navrhovatel má za to, že postup zadavatele, který specifikoval překladu lékařských zpráv a zdravotnické dokumentace zohlednil tak, že požádal dva externí překladatele pro posouzení vzorových překladů z lingvistického

hlediska, není v souladu s ustanovením § 74 odst. 3 zákona. Navrhovatel dále uvádí, že hodnocení provedené na základě posudků externích poradců neodpovídá popisu hodnocení dle zadávací dokumentace veřejné zakázky. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje na to, že způsob hodnocení jednoho člena hodnotící komise, který „*hodnotil všechny překlady stejně, tj. 100 body – ale tímto způsobem hodnotil všechny překlady tak, aby nepoškodil žádného uchazeče*“, je v rozporu s ustanovení § 79 odst. 1 zákona, ale také v rozporu se zásadou transparentnosti.

31. Vybraný uchazeč se k podanému rozkladu zadavatele ve lhůtě určené Úřadem ani později nevyjádřil.

Stanovisko předsedy Úřadu

32. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení s právními předpisy, správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
33. Zadavatel v rozkladu uvádí, že brojí proti výrokům II. a III. napadeného rozhodnutí, a tedy takto označuje ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu rozsah, v jakém napadá napadené rozhodnutí. Zadavatel se rozkladem domáhá zrušení právě výroku II. a III. napadeného rozhodnutí. Z obsahu rozkladu dále vyplývá, že zadavatel uvádí ve smyslu ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu údaje o tom, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost výhradně výroku I. napadeného rozhodnutí; zadavatel však v rozkladu výslovně neuvádí, že napadené rozhodnutí napadá také v rozsahu jeho výroku I.
34. Vzhledem k tomu, že námitky rozkladu směřují proti výroku I. napadeného rozhodnutí, usoudil jsem, že napadené rozhodnutí je zadavatelem napadeno i v rozsahu výroku I. napadeného rozhodnutí. Přezkoumal jsem tedy zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu výroku I. napadeného rozhodnutí, proti němuž směřují námitky rozkladu, a dále zákonnost výroků II. a III. napadeného rozhodnutí.
35. Úřad tím, že ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl o tom, že zadavatel nedostál povinnosti při zadávání veřejné zakázky uložené ustanovením § 74 odst. 3 zákona tím, že neustanovil hodnotící komisi tak, aby alespoň jedna třetina členů hodnotící komise disponovala příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, ačkoliv to bylo odůvodněno předmětem veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, rozhodl správně a zákonně.
36. Úřad tím, že ve výroku II. napadeného rozhodnutí zrušil s odkazem na ustanovení § 118 odst. 1 zákona rozhodnutí zadavatele o ustavení hodnotící komise ze dne 17. 5. 2012, úkony hodnotící komise spojené s posouzením a hodnocením nabídek, které byly zdokumentovány v protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 16. 7. 2012, 25. 7. 2012, 11. 9. 2012, 15. 10. 2012 a 1. 11. 2012, v protokolu o posouzení kvalifikace a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, a dále Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky ze dne 7. 11. 2012 vybraného uchazeče, rozhodl správně a zákonně.

37. Úřad tím, že ve výroku III. napadeného rozhodnutí uložil s odkazem na ustanovení § 119 odst. 2 zákona a s odkazem na ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonu zadavatele pro účely zákona, zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč, rozhodl správně a zákonně.
38. Dále uvádím, že s námitkami rozkladu zadavatele jsem se neztotožnil, protože s ohledem na okolnosti případu nemohou obstát. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit napadené rozhodnutí a zadavatelem uplatněný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

Úřad v rozporu se zákonem nepřihlédl ke všem okolnostem daného případu

39. Zadavatel vytýká Úřadu, že nepřihlédl ke všem okolnostem daného případu, a to k předmětu veřejné zakázky a s tím souvisejícím postavením zadavatele, jenž plní funkce svěřené mu zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
40. K námitce rozkladu, že Úřad nepřihlédl k předmětu veřejné zakázky, uvádím, že je nedůvodná a napadené rozhodnutí je v rozsahu této námitky správné, a rovněž je zákonné. Úřad na zjištěný stav věci, týkající se předmětu veřejné zakázky (odstavec 2. a odstavec 41. napadeného rozhodnutí; v tomto rozhodnutí jsou předmětná skutková zjištění Úřadu uvedena v odstavci 2. rozhodnutí předsedy Úřadu), aplikoval ustanovení § 74 odst. 3 zákona, dle kterého hodnotící komise musí mít alespoň 5 členů; je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, musí mít hodnotící komise nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.
41. Jak vyplývá z citovaného ustanovení, jsou pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele při ustanovení hodnotící komise s příslušnou odborností rozhodující skutková zjištění týkající se právě konkrétního předmětu veřejné zakázky. Při aplikaci ustanovení § 74 odst. 3 věta druhá zákona na zjištěný stav věci je nezbytně nutné zjistit předmět veřejné zakázky, a následně posoudit, zda v daném případě je skutečně odůvodněno *předmětem veřejné zakázky*, aby hodnotící komise měla nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností ve vztahu k *předmětu veřejné zakázky*. Jak jsem uvedl výše, Úřad správně zjistil a posoudil předmět veřejné zakázky, kterým je uzavření rámcové smlouvy na veřejnou zakázku. Předmětem plnění této veřejné zakázky jsou služby; specifikaci těchto služeb Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž řádně zjistil (odstavec 41. odůvodnění napadeného rozhodnutí; odstavec 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí předsedy Úřadu), a to v rozsahu nezbytném pro posouzení postupu zadavatele při ustanovení hodnotící komise s příslušnou odborností ve smyslu ustanovení § 74 odst. 3 zákona.
42. Úřad při interpretaci ustanovení § 74 odst. 3 zákona následně uvedl jako úvahu, kterou se při posouzení věci řídil, že *„nutnost zajistit příslušnou odbornost hodnotící komise tedy nastává v případě, kdy předmětem veřejné zakázky jsou natolik specifické činnosti, že k řádnému posouzení a hodnocení nabídek je třeba odborného vzdělání, nebo praxe v oboru přímo souvisejícím s činnostmi prováděnými při realizaci veřejné zakázky“*. Konkrétně zjištěný stav věci, týkající se právě předmětu veřejné zakázky, Úřad následně posoudil tak, že *„v tomto konkrétním případě se jedná o nutnost posoudit kvalitu překladu vzorového textu*

z německého a polského jazyka do jazyka českého, z čehož plyne, že je nezbytné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka a byla tak po odborné stránce způsobilá hodnotit dílčí hodnotící kritéria“, a uzavřel, že pouze dva členové hodnotící komise prokázali znalost německého jazyka na úrovni státní všeobecné jazykové zkoušky, a že žádný z členů hodnotící komise nezná polský jazyk (odstavec 45. odůvodnění napadeného rozhodnutí).

43. Úřad tedy nejen správně a v rozsahu nezbytném pro posouzení postupu zadavatele dle ustanovení § 74 odst. 3 zákona zjistil předmět veřejné zakázky, ale také na základě a s ohledem na tato skutková zjištění posoudil zákonnost postupu zadavatele dle ustanovení § 74 odst. 3 zákona. Jak je uvedeno výše, Úřad se zabýval tím, zda předmět veřejné zakázky skutečně odůvodňuje, aby zadavatel ustanovil hodnotící komisi tak, aby nejméně jednu třetinu členů představovali členové s příslušnou odborností, a zda se odbornost členů stávající hodnotící komise vztahuje k předmětu veřejné zakázky. Námitka rozkladu vytýkající Úřadu, že v napadeném rozhodnutí nepřihlédl k předmětu veřejné zakázky, je tak lichá, neboť Úřad zjistil a posoudil všechny rozhodné okolnosti dle ustanovení § 74 odst. 3 zákona, tedy i předmět veřejné zakázky.
44. Zadavatel rovněž namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí dále nepřihlédl ke specifickému postavení zadavatele, který vykonává úkoly a funkce svěřené mu zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
45. K tomu uvádím, že tato námitka je rovněž nedůvodná. Okolnosti týkající se rozsahu úkolů a funkcí svěřené zadavateli speciálním zákonem (zde zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) netvoří v daném případě relevantní skutkový stav. Úřad posuzoval stav věci dle ustanovení § 74 odst. 3 zákona, přičemž právně významným dle citovaného ustanovení zákona je vymezení předmětu (plnění) veřejné zakázky samotným zadavatelem, nikoliv však postavení a věcná působnost zadavatele v rámci orgánů státní správy. Je plně v dispozici zadavatele, při zachování základních zásad dle ustanovení § 6 zákona, jak a v jakém rozsahu vymezí předmět plnění veřejné zakázky, jaké stanoví obchodní podmínky v (rámcové) smlouvě na veřejnou zakázku. Úřad ve správním řízení v režimu zákona zjišťuje právě takto vymezený předmět plnění veřejné zakázky, a s ohledem na tento předmět plnění veřejné zakázky poměřuje, zda zadavatel v zadávacím řízení postupoval v souladu se zákonem. Věcná či jiná zákonná působnost zadavatele pro posouzení toho, zda postupoval v souladu ustanovením § 74 odst. 3 zákona, je zcela právně irelevantní. Námitka zadavatele, že Úřad nesprávně nepřihlédl k postavení zadavatele upravenému zákonem o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, je lichá.

Členové hodnotící komise splňují příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky

46. Zadavatel je přesvědčen, že příslušná odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky ve smyslu ustanovení § 74 odst. 3 zákona je splněna „*nikoliv erudicí v překladatelské oblasti, ale zejména znalostí věcné problematiky, jež má být překládána a mnohaletými zkušenostmi s možnými pochybeními při překladu, což Zadavatelem ustanovená hodnotící komise nade vší pochybnost splňovala, neboť čtyři členové hodnotící komise jsou členy mezinárodně právních útvarů Zadavatele“*.
47. K tomu uvádím, že Úřad dospěl k závěru, že „*v tomto konkrétním případě se jedná o nutnost posoudit kvalitu překladu vzorového textu z německého a polského jazyka, z čehož plyne,*

že je nezbytné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka a byla tak po odborné stránce způsobilá hodnotit dílčí hodnotící kritéria“. Vzhledem k tomu, jak zjistil Úřad, že zadavatel stanovil jako dílčí hodnotící kritéria „Úroveň překladu vzorového textu z německého do ČJ“ a „Úroveň překladu vzorového textu z polského do ČJ“, je zcela správná úvaha Úřadu, že v daném případě byl zadavatel povinen ustanovit hodnotící komisi, jejíž minimálně jedna třetina by disponovala „odbornou znalostí německého a polského jazyka“. Jestliže u žádného z členů hodnotící komise nebyla ve správním řízení prokázána znalost polského jazyka, a dále pouze dva členové hodnotící komise složili státní všeobecnou jazykovou zkoušku z německého jazyka, tak nelze dospět k závěru, že hodnotící komise, resp. minimálně její jedna třetina členů, byla odborně způsobilá ve smyslu ustanovení § 74 odst. 3 zákona hodnotit nabídky uchazečů dle zadavatelem zvolených dílčích hodnotících kritérií, jak tvrdí zadavatel. Pro hodnocení nabídek dle dílčího hodnotící kritéria „Úroveň překladu vzorového textu z německého do ČJ“ a „Úroveň překladu vzorového textu z polského do ČJ“ tak hodnotící komise nesplňovala příslušnou odbornost, kterou je pro daná kritéria s ohledem na konkrétní předmět plnění veřejné zakázky právě odborná znalost německého a polského jazyka.

48. Namítá-li v této souvislosti zadavatel, že příslušná odbornost hodnotící komise je dána zejména znalostí věcné problematiky, jež má být překládána a mnoholetými zkušenostmi s možnými pochybeními při překladu, tak i tato námitka je nedůvodná.
49. V daném případě bylo nutné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka. Ve správním řízení nebylo prokázáno, že by kterýkoliv člen hodnotící komise znal polský jazyk, natož na odborné úrovni tak, aby byl vůbec schopen hodnotit úroveň vzorových překladů uchazečů z polského jazyka do českého. Co se týká odborné znalosti německého jazyka členy hodnotící komise, tak ve správním řízení bylo prokázáno, že pouze dva členové (JUDr. Jitka Konopásková a JUDr. Lenka Hubková) složili státní všeobecnou zkoušku z německého jazyka. Jak správně Úřad uvedl, je otázkou, zda znalost vyplývající z všeobecné jazykové zkoušky je možné považovat za dostačující v případě hodnocení úrovně překladů z hlediska jeho věcné, jazykové a především terminologické správnosti a srozumitelnosti, neboť dle zadávací dokumentace bude hodnoceno také použití odborné terminologie z oblasti sociálního zabezpečení Evropské unie a zdravotnictví (lékařské zprávy). Přestože někteří členové hodnotící komise, jak tvrdí zadavatel, disponují znalostmi překládané problematiky (oblast sociálního zabezpečení), pro hodnocení nabídek dle hodnotících kritérií „Úroveň překladu vzorového textu z německého do ČJ“ a „Úroveň překladu vzorového textu z polského do ČJ“ je taková odbornost bez dalšího nedostačující.
50. V této souvislosti dále uvádím, že z čl. 8 zadávací dokumentace vyplývá, že dle těchto dílčích hodnotících kritérií „jako vhodnější bude zadavatel hodnotit překlad takového uchazeče, který používá odbornou terminologii z oblasti sociálního zabezpečení Evropské unie a zdravotnictví a jehož překlad je věcně správný a srozumitelný“; přesto bazálním (základním) předpokladem pro hodnocení úrovně vzorových překladů uchazečů zůstává v první řadě znalost předmětných jazyků, přičemž u žádného z členů hodnotící komise nebyla prokázána znalost polského jazyka.

Přizvaní poradci a odbornost členů hodnotící komise

51. Zadavatel dále uvádí, že hodnotící komise postupovala vzhledem k předmětu veřejné zakázky a specifickému postavení zadavatele tak, že v souladu s ustanovením § 76 odst. 2 zákona přizvala k posouzení nabídek poradce. Tito poradci jsou dle zadavatele odborně nadáni po stránce lingvistické, a na základě jejich prostého posouzení z jazykového hlediska následně hodnotící komise ohodnotila nabídky s ohledem na své odborné znalosti věcné problematiky.
52. K tomu uvádím, že hodnotící komise skutečně může *pro posouzení* nabídek využít přizvané poradce ve smyslu ustanovení § 76 odst. 2 zákona. Předmětem posouzení nabídek ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 zákona je posouzení nabídek uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona, a dále v smyslu ustanovení § 77 odst. 1 zákona posouzení výše nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.
53. Dle protokolu č. 5 o jednání hodnotící komise ze dne 15. 10. 2012 hodnotící komise uvedla, že si vyžádala odborný posudek vzorových překladů z německého jazyka od Edity Pacovské a odborný posudek vzorových překladů z polského jazyka od Jany Rauerové, a to pro hodnocení dle dílčího hodnotícího kritéria *„úroveň překladu z hlediska jeho věcné, jazykové a terminologické správnosti a srozumitelnosti“*. Zadavatel tedy využil poradce, resp. odborný posudek, přímo pro hodnocení nabídek, nikoliv však k jejich posouzení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 a odst. 2 zákona. Přizvané poradce a jejich odborné posouzení lze využít pouze při posouzení nabídek ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 zákona (k odbornému stanovisku při posouzení nabídek viz také rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 67/2011-78 ze dne 7. 3. 2013), nikoliv při samotném hodnocení nabídek ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 zákona. Vzhledem k uvedenému je námitka zadavatele v rozporu se zákonem, a proto nedůvodná. Odkazuji dále na správné a zákonné úvahy Úřadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterých *„vzhledem k faktu, že hodnotící komise je odborným orgánem zadavatele, jehož hlavním úkolem je posouzení a hodnocení nabídek, je nezbytné, aby její členové byly [sic] pro plnění těchto činností dostatečně odborně způsobilí“*, a dále *„povinnost příslušné odborné způsobilosti, kterou zákon stanovil pro členy hodnotící komise, není možné delegovat na poradce“* K posledně uvedené úvaze dodávám, že toto nelze akceptovat zvláště v případě hodnocení nabídek, které provádí hodnotící komise jako odborný orgán.
54. Zadavatel dále v rozkladu uvádí, že pokud by nemohl využít pro hodnocení nabídek přizvaných poradců, *„nebyl by, jak je uvedeno výše, schopen ustanovit členy hodnotící komise osoby s příslušnou odborností a musel by tak vypustit hodnocení kvality překladů z dílčích hodnotících kritérií“*.
55. K námitce zadavatele uvádím, že je lichá a účelová. Zadavatel na jedné straně v rozkladu tvrdí, že hodnotící komise byla pro hodnocení nabídek k tomu dostatečně odborně způsobilá, na druhé straně však připouští, že by nebyl schopen ustanovit členy hodnotící komise s příslušnou odborností, pokud by nebyl oprávněn pro hodnocení nabídek přizvat poradce. Zadavateli nic nebránilo, aby ustanovil jako členy hodnotící komise také například výše uvedené externí poradce – překladatele. Jestliže zadavatel v rozkladu uvádí, že kvalita

překladů je v této veřejné zakázce zásadní, tak v daném případě bylo plně namístě, aby zadavatel při ustanovení hodnotící komise velice pečlivě a odpovědně zvažoval, zda hodnotící komise jako odborný pracovní orgán je způsobilá kvalifikovaně hodnotit nabídky dle hodnotícího kritéria, případně dle dílčích hodnotících kritérií, a samozřejmě, zda složení hodnotící komise je v souladu se zákonem. Zákon koncipuje hodnotící komisi jako odborný, pracovní, kolegiální orgán, jenž rozhoduje většinou přítomných členů při zákonem stanoveném kvóru, hodnotí nabídky a je za výsledek svého konečného rozhodnutí odpovědná; povinnost zadavatele v ustanovení § 74 odst. 3 zákona, a totiž ustanovit hodnotící komisi s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, je-li to odůvodněno jejím předmětem, tak není samoučelná.

56. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel se ve vzorovém překladu dopustil fatální chyby, která celkově z lingvistického pohledu není zásadní, ale díky ní by klient nezískal nárok na invalidní důchod. Zadavatel dodává, že tuto skutečnost osoba výhradně s lingvistickým vzděláním nemůže vyhodnotit, neboť jí chybí další odbornost z oblasti práva sociálního zabezpečení.
57. Je-li si zadavatel vědom, že příslušnou odbornost ve vztahu k veřejné zakázce nespĺňuje vzdělání v určitém oboru, je přesto na něm, aby vždy zvažoval, a ustanovil členy hodnotící komise v souladu s ustanovením § 74 odst. 3 zákona, tedy s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Pro přehlednost uvádím, že Úřad dospěl právě k závěru *„v tomto konkrétním případě se jedná o nutnost posoudit kvalitu překladu vzorového textu (...), z čehož plyne, že je nezbytné, aby minimálně jedna třetina členů hodnotící komise disponovala odbornou znalostí německého a polského jazyka“*.

K zákonnosti výroku II. a výroku III. napadeného rozhodnutí

58. Zadavatel rozkladem napadl také výroky II. a III. napadeného rozhodnutí, ale neuvedl, v čem spatřuje jejich nesprávnost, a proto jsem přezkoumal ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu pouze zákonnost těchto výroků, resp. i řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, nikoliv však správnost, kterou je odvolací správní orgán povinen přezkoumat pouze v rozsahu námitek uvedených rozkladu.
59. Úřad ve výroku II. rozhodl tak, že zrušil s odkazem na ustanovení § 118 odst. 1 zákona rozhodnutí zadavatele o ustavení hodnotící komise ze dne 17. 5. 2012, úkony hodnotící komise spojené s posouzením a hodnocením nabídek, které byly zdokumentovány v protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 16. 7. 2012, 25. 7. 2012, 11. 9. 2012, 15. 10. 2012 a 1. 11. 2012, v protokolu o posouzení kvalifikace a ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, a dále Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 7. 11. 2012 o výběru nejvhodnější nabídky.
60. Úřad tak při rozhodování o nápravném opatření aplikoval správné ustanovení zákona a rovněž přezkoumatelně a přesvědčivým způsobem odůvodnil nutnost zrušení výše uvedených úkonů tím, že mimo jiné konstatoval, že *„hodnotící komise nebyla oprávněna činit úkony v rámci posouzení a hodnocení nabídek, neboť (...) zadavatel ji ustanovil v rozporu s ustanovením § 74 odst. 3 zákona“*. Úkony, které Úřad zrušil, jsou ve výroku II. a rovněž v odůvodnění napadeného rozhodnutí identifikovány jednoznačně a nezaměnitelně; není tedy žádných pochyb, které konkrétní úkony Úřad ruší.

61. V případě výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad rovněž aplikoval na správně zjištěný stav správná ustanovení, když uložil s odkazem na ustanovení § 119 odst. 2 zákona a s odkazem na ustanovení § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonu zadavatele pro účely zákona, zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

VI. Závěr

62. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
63. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 25, 225 05 Praha 5,
2. JUDr. Kristýna Oberfalcerová, DEA, DESS, advokátka, Šibenička 247, 251 64 Mnichovice,
3. Ing. Milan Havlín, Na příkopě 988/31, 110 00 Praha 1 – Staré Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy